

Fortsættelse af Loven af 21. September 1922. Denne Lov blev vedtaget her paa Rigsdagen under meget sælsomme Omstændigheder. Det var en indtil det Tidspunkt uhørt Begivenhed, at man kom til Rigsdagen og i Huj og Hast fik gennemført en Lov, som skulde yde Statsmidler til Hjælp til en falleret Bank, som Regeringen havde sagt god for nogle faa Maaneder i Forvejen, paa hvilket Tidspunkt den højtærede Statsminister altsaa havde haft Lejlighed til at vise sine fremragende Evner til at vurdere denne Banks økonomiske Forhold. Der kom altsaa et Forslag til os, til Rigsdagen, af denne Art, som gik ud paa Statsstøtte til Hjælp til denne Bank, og det blev, efter en noget længere Forhandling, end der var tænkt fra Ministeriets Side, ogsaa vedtaget. — Vi husker jo nok endnu, hvorledes det gik den Gang, og det er fuldstændig paa samme Maade, Ministeriet havde tænkt, det skulde gaa denne Gang; det foreliggende Lovforslag, som giver Statsstøtte til en falleret Bank, skulde kun, om jeg saa maa sige, passere Rigsdagen rent formelt; Ministeriet afgør egentlig en saadan Sag suverænt efter sin egen Mening. Saaledes var det, den Gang den første Lov kom for Rigsdagen i September Maaned, og saaledes var det ogsaa, da denne Lov, som nu foreligger for Rigsdagen, kom, idet man havde ment det rimeligt, at den kunde gaa igennem paa et Par Timers Tid Lørdag Eftermiddag, hvad der vilde sige, at Rigsdagen kunde faa Lov til at sanktionere Ministeriets Udkast til Loven omtrent ubeset.

Den Lov, der blev vedtaget i 1922, den 21. September, blev jo vedtaget paa Grundlag af Opgørelser over Bankens Stilling. Jeg skal ikke komme ind paa, hvor forkerte disse Opgørelser var, for det ved vi alle sammen, saa god Hukommelse har vi, men jeg skal lige erindre om, hvem der havde Ansvaret for disse Opgørelser, for jeg maa erkende, at det synes, som om Hukommelsen med Hensyn til, hvem der har Ansvaret, har en vis Tendens til at forsvinde. Jeg skal da sige, at blandt dem, der havde Ansvaret for denne Juli-Opgørelse, var først og fremmest Nationalbanken, Nationalbanken, som man jo hidtil havde antaget havde Forstand paa at foretage en Bankopgørelse. Foruden Nationalbanken havde den højtærede Finansminister Ansvaret for denne Juli-Opgørelse og endvidere den højtærede Handelsminister. Vi har jo endnu Fornøjelsen at have den højtærede Finansminister iblandt os, medens den tidligere Handels-

minister har forladt os og er gaaet til mere salige Enge og Græsgange. Jeg overlader trygt Æren for denne Opgørelse til de Personer og Institutioner, som har Ansvaret for den. Vi ved alle, hvorledes denne Opgørelse svarede til den Virkelighed, som kom frem senere. Den Lov, vi vedtog i September i Fjor, hvilede jo ogsaa paa en Opgørelse, en Opgørelse, som egentlig ogsaa var foretaget i Juli Maaned, dog suppleret noget, og som var foretaget af Bankinspektøren. Men denne Opgørelse fremtraadte jo ikke alene som Bankinspektørens, den fremkom ogsaa støttet saavel af Ministeriet som af Nationalbanken og støttet, om jeg saa maa sige, paa en ovenud positiv Maade, støttet derigennem, at man fra alle Sider fik at vide, at denne Opgørelse var i Virkeligheden alt for streng. Det var jo hele den Tone, der gik igennem Forhandlingerne i September Maaned i Udvalgene saavel som i de offentlige Møder, at Bankinspektørens Opgørelse maatte antages at være alt for urimelig streng. Det viste sig dog, at som Tiden gik, kom vi til ganske andre Tal med Hensyn til, hvad der var tabt, hvad der var svindlet bort af den Bank, der var Tale om. Januar-Opgørelsen viser nu, at September-Opgørelsen var lige saa fejlagtig, som den af Ministeriet anerkendte Juli-Opgørelse havde været.

Den Opgørelse, der nu foreligger, viser efter de Tal, der er sammenregnet i Bankraadets Beretning, at der i alt foreligger et Tab paa 232 Mill. Kr., men enhver af os ved jo — det er ogsaa blevet fremhævet i Folketinget —, at det er et overordentlig optimistisk Udtryk for forventede Tab, og at Tabet meget let nærmer sig 300 Mill. Kr. De Forbehold, der er taget saavel af Bankraadets som af Bankinspektøren, er jo i saa Henseende overordentlig talende. Nu skal jeg ikke komme tilbage til Juli-Opgørelsen, men til September-Opgørelsen paa 144 Mill. Kr. plus nogle Tillæg; der blev nævnt for lidt siden, at vi derved kom op til 180 Millioner, og jeg skal gerne acceptere dette Tal, om end det ikke forelaa sidst, i alt Fald ikke officielt, men lad os saa sige, at man sidst var oppe paa et Tab af 180 Mill. Kr. I Øjeblikket maa man derimod regne med, at man er nær ved et Tab paa 300 Mill. Kr. Disse Tab er ikke foregaaet efter September Maaned i Fjor. En hel Del af disse Tab forelaa allerede i September Maaned i Fjor. Det viser altsaa, at den Opgørelse, som foretoges da, og som kom med al den Autori-